

AVANTGARDEN

15 september 1941.

7.

«ORDEN — RETTFERD — FRED»

Det kom 2 grønnkledde SS folk hjem til en hustru, slenger en kuffert foran henne og hennes 3 barn, sier hånlig: Her er tingene til Deres mann. Han er skutt. Så sår de hælene sammen, sier Heil Hitler og forsvinner.

Samme kveld satt en arbeiderhustru ved radioen, og hører en monoton stemme ramse opp en lekse. Hun hører sin manns navn, hører ordene standrett, dømt til døden og dommen stadfestet.

Dette skjedde i vårt land, onsdag den 10. sept. 1941.

En av landets dyktigste jurister, Landsorganisasjonens juridiske rådgiver, Viggo Hansteen og en ung jernarbeider, tillitsmann for sine kamerater Wickstrøm, ble myrdet av de tyske nasistene.

Mandag den 8 sept. streiket arbeiderne ved to av Oslos jernbedrifter, fordi tyskerne bragte levestandarden ennu ett skritt nærmere den bitre ned. Mandag kvell ble det med frittall på fagforeningsmøte vedtatt å gjenoppta arbeidet. Men nasistene arresterte enkelte klubbstyrer, og tirsdag brøt det ut en almindelig streik i Oslo hvor omkring 35 000 arbeidere deltok. Tirsdag kvell var det møte mellom Tangen og Terboven hvor det også deltok representanter fra de øvrige

medlemmer i Landsorganisasjonens ledelse og Reichskommissariat. Det ble oppnådd full enighet, arbeidet skulle gjenopptas, men på sin side lovet Terboven at matspørsmålet skulle ordnes tilfredsstillende og at det samtidig skulle tas opp forhandlinger om lønnsspørsmålene.

Landsorganisasjonen oppfylte sin del av avtalen, og alle arbeiderne ville igjen være på post onsdag. Men med den vanlige løgnaktighet og barbarmetoder brøt nasistene avtalen og begynte en massearestasjon av arbeidere og fagforeningsledere, blant annet hele sekretariatet med Tangen i spissen. Og så kom skjend elsdåden onsdag, standrett og mordet på Hansteen og Wickstrøm. Nasiene mente med mordet på Hansteen å ha rammet i hjertet av arbeiderorganisasjonene. De traff også Arbeiderne over hele landet føte skuddene på den modige advokat og på den unge kjekke jernarbeider. Men hadde nasistene ikke det innbitte raseri, følt de tusener av never som ble knytet i innbitt sorg, ikke bare hos arbeiderne men i alle samfundslag, blant alle nordmenn, hadde de visst at med de to geværslver hadde de selv lidt ett av sine største nederlag i Norge. Hatet mot våre undertrykk-

[siste side]

Ture Nermann

RYSSLANDS RÖDA ARME

Freden bad du om, Ryssland, Frihetens hungrande moder,
freden att så och att plöja efter fasans och plágornas år.
Värden sände dej - kolor; ännu en gång dina floder
rullade röda av blodet ur din härliga ungdoms sår.
Männerna dina mördades, kvinnorna skändades, byarna
brann och de gråtande barnen fan i du ej bröd att ge.
Då steg din heliga vrede högt mot de brinnande skyarna:

Nog nu med bidan och böner!

Till vapen, Arbetets söner!

Då växte den hög kring dęj, Ryssland, din järnmur, din

Röda Armé!

»»««

VÅRT ARBEID

Vi nordmenn er vant til frie
forhold, og har liten trening i il-
legalt arbeid.

Tross de bitre erfaringene vi nu
har fått, har vi ännu ikke lært
det viktigste grunnlag for vårt
arbeid: Å kunne holde kjeft!

Husk følgende: Du skal ikke
engang fortelle din beste kamerat
noe som han ikke trenger å vite.
Plapr ikke ut med hva du gjør,
for derved å vinne anerkjennelse
blandt dine venner. Den vil du
få siden. Prat aldri om unedven-
dige spørrsinål. Det er liten gagn
i å sitte og drøfte hvem som lager
denne avisen.

Når du sender denne avis eller
annet materiell videre, så gjør det
helst på den måte at man ikke
vet hvor den stammer fra.

La aldri denne avis eller lignende
ligge i en skuff. Ødelegg den
heller.

Send ikke materiell videre til
personer du ikke vet om er å
stole på.

FLYALARM

Såvel i utstyr som i menneske-
materiell har Sovjetsamveldet og
England det aller beste. Se bare
på Kirkenes hvor alle de militære
byggene ble barbert bort, mens
alle de sivile fant husene sine i
behold.

Tross dette så er det missfor-
stått demonstrasjon å entre tak og
strømme ut på gaten når flyalar
men går. Vi må i det minste
holde oss borte fra alle mål vi
må vente vil bli bombet.

De allierte viser all respekt for
norske liv så en tilstrømning av
nysgjerrige vil hindre operasjonene.

STUDENTENE

Studentenes arbeid har blitt for-
enklet. «Fritt Folk» har selv øde-
lagt alle videre sjanser for ns på
Universitetet med en artikkel om
en tale rektor Seip «burde ha holdt»
2. september.

Vær forsiktig, det gagner vår
kamp og vanskelig gjør våre fiend-
ters arbeide.

KANONER ELLER SMÖR

Ikke en gang riktig gamle folk kan huske å ha stått i kø for å få 2 kg poteter sensommers. Dette er et av resultatene av den nasis-tiske nyordningen av matforsyninga.

Verre ting kan vi nok vente oss, vi fristes til å minne også om tyskernes potetaffære i Flekkefjord. Hele det store kullagret til kjøpmann Syvertsen ble der fylt med poteter, som selvsagt frøs bak de tynne bordveggene. Bøndenes forespørsel om å få bruke potetene til dyrefor ble avslått, og det hele råtnet og forpestet byen. Utpå sommeren ble det endelig gitt tillatelse til at potetene på byens bekostning ble kjørt på sjøen.

Nu skyter det opp potettørkerier. De tørkete potetene blir ikke for oss, men for tyske soldater.

Nasistenes parole er at den norske levestandarden skal ned under den tyske.

Hva dette vil si kan vi danne oss et godt bilde av ved å sammenligne smørrasjonene. Mens vi ennå får 40 gr smør pr dag, så må man i Tyskland nøie seg med 80 gr pr uke, dvs det samme vi ennå får for 2 dager.

Også med hensyn til söt melk, har vi lyse utsikter.

I Tyskland er rasjonen pr dag: når det er noe å få!

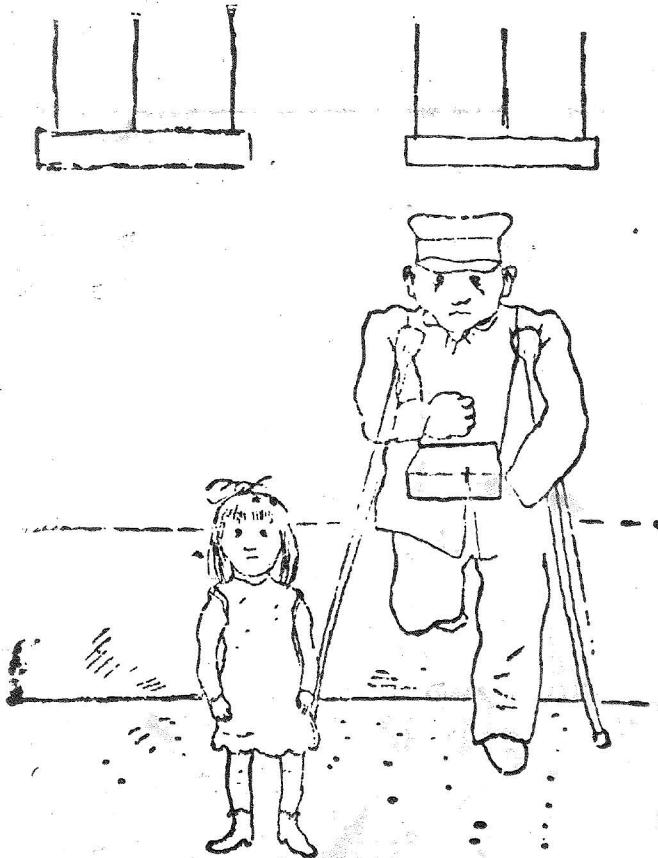
voksne	intet
barn inntil 6 år	0,751
barn 6 til 14 år	0,251
svangre og	
diegivne kvinner	0,501

Lavere rasjoner enn dette må vi regne med at det er målet å få oss ned på. Det overskytende vet hver nordmann hvor går. Tusentall svangre tyske kvinner i Norge, storetende soldater og sivile tyskere, soldater på den russiske fronten og ikke minst ammunisjonsfabrikkene sluker alt som kan produseres.

Nasipressen forklarer rasjoneringen med at kuene melker så dårlig. Sant nok at kuene streiker litt, men hvor ble det av kraftforei?

Det er Göhrings parole som skal virkelig gjøres; kanoner eller smør.

Men de samme kanoner skal en gang vendes mot barbarene!

**DET BLE IKKE KORN OG
OLJE TYSKLAND FIKK
FRA SOVJET!**

VI SKAL KLASSEFISERES SOM 1. MOTSTANDERE, 2. NÖITRALE, 3. SYMPATISERENDE OG 4. MEDLEMMER AV NS!

Vi har fått tak i et sirkulært til medl. av NS, i hvilket de pålegges i tiden 8.9 - 8.10. å tegne abbonnenter på «F. F.».

«Ofrene» skal dessuten klassifiseres etter stilling til NS.

Vi husker mannen som på en slik henvendelse svarte: Når NS har gjennemført programpunktet «bedre kontroll av utlendingers opphold i landet» kan De spørre igjen.

ORDEN . . . forts.

kere er rødglødende som aldri før. Ennu er våre motstandere sterke men vi vet at vår tid kommer.

Ikke bare i Norge har disse to mord vakt avsky, men også i Sverige har viljen til handling våknet. August Lindbergs manende tale og det ene minutts dødsstilhet på den svenske fagforeningskongressen da de mintes de to falne, varsel om at broderfolket kanskje snart skal rekke hånden til hjelp, og knekke forrederkonungens og likesinnedes hjelp til nasistene. I hele verden har mordet gitt gjenlyd, og streiken i Oslo og dens ofre skal minnes for alltid.

Vi vet at også vi må ofre, vi ser russernes heltmødige kamp og vet hva de gir.

I sorgen over våre falne ser vi med beundring på den kamp som føres av Leningradarbeiderne og den røde arme. Vi vet også at

STATSRÅD LIES TALE TIL DET NORSKE FOLK.

Etter begivenhetene 10. sept., rettet Trygve Lie en appell til det norske folk om foreløpig å vise ro.

På grunn av presset fra arbeiderne, sa han, har Landsorganisasjonens ledelse selv under okkupasjonen gjort både innsats for å ivareta arbeidernes interesser.

Men stadig har tyskerne brutt alle avtaler. Hensikten har vært å gjøre organisasjonen til et redskap for tyskerne.

Statsråden kom så inn på den bedrede internasjonale situasjonen, men, sa han, send ikke fyrverkeri opp om dagen, vent til natten, og ennu har ikke natten for godt senket seg over nasi. Signalet til sluttkampen vil bli gitt tydelig!

Lie sluttet med varme ord om de to som var falt som martyrer for sin politiske overbevisning. Skildret deres innsats i arbeiderbevegelsen og fortalte hvordan Hansteen ifjor fulgte regjeringen nordover.

Det står til oss alle å vise at de ikke har dodd forgjeves!

H V E R T EKSEMPLAR MÅ LESES AV MINST 25 PÅLITELIGE ARBEIDERE!

kampen vil kreve nye offere av oss, men intet offer skal være forgjeves. Nasismen skal knekkes, såvel i Tyskland som hjemme i vårt eget land. Det sverger vi.